

זקן נתן וכל יעבור

סדר הלימוד ליום ט"ז מנחם אב:

סדר לקויני פוהר"ן הימני:

הזרה מט

לפי גדלות השם יתברך ועצם רוממותו יתברך, בתנועה קלה בעלמא ובהסתכלות בעלמא, שאינו כראוי לפי כבודו יתברך, היה ראוי לבוא על האדם מה שראוי, חם ושלום חם ושלום, אך השם יתברך מלא רחמים, וכל העולם מלא רחמנות, והוא רוצה מאד בהעולם. על-כן צריך לחזק עצמו מאד בעבודתו בכל מה שיוכל, אף אם הוא כמו שהוא. ויסמוך על רחמיו המרבים מאד בלי שעור, כי בודאי לא יעזב אותו, אף אם עבר מה שעבר. העבר אינו, והעקר - מכאן ולהבא לא יעשה עוד, ויהיה - שב ואל תעשה - על-כל-פנים, הן במחשבה והן במעשה. כי גם המחשבה של אנשים כאלו היא גם-כן עשייה, כי גם בעולם העשייה יש מחשבה, וצריך להיות שב ואל תעשה במעשה ובמחשבה כנ"ל. ומה שנעשה עמו ממילא, אל יחוש ואל יסתכל על זה כלל:

ודע, שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה - זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה:

זֶה נֶתַן וְלֹא יֵעָבֹר

ל'תשנ"ח - מצמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

והוא מעלה גדולה, כשיש עדין יצר הרע להאדם, כי אז יכול לעבד אותו יתברך עם היצר הרע ויקא, דהינו לקח כל התלהבות והחמימות ולהכניסו בתוך עבודת השם, דהינו להתפלל ולהתחנן בחמימות והתלהבות הלב וכיוצא. ואם אין יצר הרע להאדם, אין עבודתו שלמה כלל. והעקר - לעצור ולעכב החמימות בעת התאווה, ולהניחו בעת התפלה והעבודה, שם יניח חמימותו והתלהבותו לתוך העבודה פנ"ל. ואפלו מי שאינו איש כשר, נודמן לו לפעמים, שמתפלל בהתלהבות, וזה בא גם כן מחמימות היצר הרע שיש לו, רק שהוא אינו מקבל על זה שכר. אבל מי שרוצה להתנהג בכשרות, הוא מעלה גדולה כשיש לו עדין יצר הרע פנ"ל:

תורה ב

המחשבה - ביד האדם להטותה כרצונו למקום שהוא רוצה, וכמבאר במקום אחר, שאי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד כלל, ואפלו אם לפעמים הולכת מחשבתו ופורחת ומשוטטת בדברים אחרים וזרים, הוא ביד האדם לחזור ולהטותה בעל-כרחא אל הדרך הישר, לחשב מה שראוי. והוא ממש כמו שום שפונה מן הדרך וסר לדרך אחר, שתופסין אותו באפסר וכיוצא, ומחזירין אותו בעל-כרחו אל הדרך הישר, כמו-כן במחשבה ממש, שיכולין לתפסה בעל-כרחא להשיבה אל הדרך הראוי:

תורה ג

היצר הרע נוקש באדם בכל פעם ומעוררו למה שמעוררו. ואף אם אין האדם שומע לו ופונה ערף ממנו, אף-על-

פִּי־כֵן הוּא נֹקֵשׁ בּוֹ עוֹד פַּעַם שְׁנֵי וּשְׁלִישִׁי וּרְבִיעִי וְיֹתֵר. אֲבָל אִם
 הָאָדָם הוּא חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ וְעֹקֵשׁוֹ נֶגֶד הַיִּצָּר הָרָע, וְאֵינּוּ פּוֹנֵה אֵלָיו
 כָּלֵל, אֲזִי הַיִּצָּר הָרָע מִסְתַּלֵּק וְהוֹלֵךְ לוֹ. וְכֵן בְּתַפְלָה, בְּעֵינַיִן
 הַמַּחְשָׁבוֹת הַבָּאִים לְבַלְבֵּל, הוּא מִמָּשׁ כַּנִּ"ל, שֶׁהַמַּחְשָׁבָה בָּאָה
 בַּמָּה פְּעָמִים, פַּעַם אַחַר פַּעַם, לְבַלְבֵּל. וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת חֹזֵק לְבָלִי
 לְהַסְתַּכֵּל עָלֶיהָ כָּלֵל בְּשׁוּם אַפֵּן, וְאֲזִי תִסְתַּלֵּק. וְעַיִן בְּמָקוֹם אַחַר
 מִזֶּה:

תּוֹרָה נב

מה שֶׁקָּשָׁה קְשִׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכַרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים
 מִתְדַּמִּים לְיֹצְרֵם, כַּמּוֹבָא, וְכִמוֹ שֶׁקָּשָׁה קְשִׁיוֹת עַל הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, כַּמּוֹכֵן בְּהַכְרַח שִׁיְהִיָּה קָשָׁה קְשִׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא
 מִתְדַּמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ:

ובענין הַקְּשִׁיוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מֵרַגְלָא בְּפִמָּה לֹא מֵרָ:

אֲדַרְבָּא, כִּדְ רָאִוִי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִיֵּי קְשִׁיוֹת עַל הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְכִדְ נָאָה וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְּדַלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתּוֹ. כִּי מֵעֲצָם
 גְּדַלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתּוֹ, שֶׁהוּא מְרוּמָם מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, עַל־כֵּן בּוֹדֵאֵי אֵי
 אֶפְשָׁר שְׁנַבִּין וְנַשִּׁיג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל־כֵּן בְּהַכְרַח
 שִׁיְהִיֵּי עָלָיו יִתְבָּרֵךְ קְשִׁיוֹת, כִּי כִדְ נָאָה וַיִּפֶּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ,
 שִׁיְהִיָּה מְרוּמָם וְנַשָּׂא מִדַּעְתָּנוּ, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה קָשָׁה הַקְּשִׁיוֹת כַּנִּ"ל
 וְאִם הָיָה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעְתָּנוּ, אִם־כֵּן הָיָה, חַס וְשָׁלוֹם, דַּעְתּוֹ
 כְּדַעְתָּנוּ:

תּוֹרָה נג

גדל יִקְרַת הַמַּחְשָׁבָה נֹדַע לִי עֵתָה. כִּי הַמַּחְשָׁבָה יִקְרָה מְאֹד
 מְאֹד, שֶׁנַּעֲשֶׂה מִמֶּנָּה דְּבָרִים שְׁלֵמִים מִמָּשׁ, שִׁישׁ לָהֶם קִיּוּם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסמנ - צמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכל" -
 זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כָּל הַיָּמִים שִׁיתְקִימוּ הָעוֹלָמוֹת, כָּל זְמַן אֲשֶׁר הַשֵּׁם יתְבַרַךְ וְכוּ' וְכוּ'.
 וְחֻכְמָה יָקָר יוֹתֵר, כִּי מַחְשָׁבָה הוּא שְׁעוֹלָה עַל מַחְשַׁבְתּוֹ לְבַד,
 וְחֻכְמָה הוּא שְׁבוּנָה בְּחֻכְמָתוֹ בְּנִינִים בְּשִׁכְלוֹ, וְהוּא יָקָר מְאֹד, וְעֵקֶר
 הַדָּבָר - שִׁיחִיָּה בְּאֵמֶת. וְאִפְלוּ פִּשְׁט שְׁמַחֲדֵשִׁין, הוּא גַם־כֵּן דָּבָר
 גָּדוֹל מְאֹד, וְצָרִיךְ גַּם־כֵּן שִׁיחִיָּה בְּאֵמֶת. וְגַם לְהַפְדֵּי, כִּשְׁהוּא בְּלֹא
 אֵמֶת נַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה גַם־כֵּן דְּבָרִים לְהַפְדֵּי:

הַתְּוָרָה בָּר

הַבְּחִירָה - בְּיַד הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹנוֹ. וְאִפְלוּ כָּל הַדְּבָרִים,
 הַכֹּל בְּיַד הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לְהִתְנַהֵג הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ
 בְּבְחִירָתוֹ. כִּי בְּיַד יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּחִירָה בְּיָדָם עַל כָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.
 כִּי אֲצֵל אַחֲרֵים יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם מְכַרְחִים בָּהֶם, אֲבָל אֲצֵל אִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי, כָּל דָּבָר וְדָבָר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כְּגוֹן לְנַסֵּעַ לְאִיזָה מְקוֹם
 וְכוּיָצֵא, יֵשׁ בּוֹ עֲבוּדָה, וְעַל־כֵּן יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה עַל הַכֹּל:

הַתְּוָרָה בָּר

רוּחַ הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְשִׁיעַר, דְּהֵינּוּ מֵה שֶׁהָאָדָם יָכוֹל לְהַרְוִיחַ
 בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵין צָרִיךְ עַל זֶה הוֹצָאוֹת מִשְׁלוֹ, שֶׁקּוֹרִין
 אֲוִישׁ-לֵאג, רַק מִמֶּה שֶׁהַכֵּין לְפָנָיו הַבוֹרָא יתְבַרַךְ, יָכוֹל לְהַרְחִיב
 יָדוֹ וּלְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה מְאֹד. עֵין לֹא רָאָתָה וְכוּ':

הַתְּוָרָה בָּר

כְּשִׁישׁ לְהָאָדָם לֵב, אֵין שִׁיךְ אֲצֵלוֹ מְקוֹם כָּלֵל, כִּי אֲדַרְבָּא, הוּא
 מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְכוּ'. כִּי הָאֱלֹהוֹת הוּא בְּלֵב, כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ע"ג): "צוּר לְבָבִי". וְאֲצֵל הַשֵּׁם יתְבַרַךְ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת

ל"ג): "הנה מקום אתי" – שהוא מקומו של עולם, ואין העולם
 מקומו (כמובא בפרש"י שם, והוא במד"ר שם). נמצא, מי שיש לו לב
 ישראל, אין ראוי לו לומר שמקום זה אין טוב לפניו, כי אין שייך
 אצלו מקום כלל, כי אדרבא, הוא מקומו של עולם, ואין העולם
 מקומו כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה מט

א לפי גדלת השם יתברך ועצם רוממותו יתברך בתנועה קלה
 בעלמא ובהסתכלות בעלמא שאינו כראוי לפי כבודו יתברך היה
 ראוי לבוא על האדם מה שראוי חם ושלום. אך השם יתברך מלא
 רחמים ועל כל העולם הוא מלא רחמנות (בבחינת המנהג עולמו בחד
 ובריותיו ברחמים): והוא רוצה מאד בהעולם. על כן צריך האדם לחזק
 עצמו בעבודתו יתברך בכל מה שיוכל אף אם הוא כמו שהוא.
 ויסמוך על רחמיו יתברך המרבים מאד בלי שעור. כי בודאי לא
 יעזב אותו אף אם עבר מה שעבר. העבר אין והעקר מכאן
 ולהבא לא יעשה עוד ויהיה שב ואל תעשה על כל פנים הן
 במעשה הן במחשבה. ומה שנעשה עמו ממילא אל יחוש ואל
 יסתכל על זה כלל. ודע שעקר התשובה השלמה הוא כשאדם
 עובר באלו המקומות והענינים שהיה בהם מקדם ועכשו הוא
 פונה ערף ואינו עושה עוד מה שעשה הן במעשה והן במחשבה.
 וזהו עקר התשובה השלמה. והוא מעלה גדולה כשיש עדין יצר
 הרע להאדם כי אז יכול לעבד אותו יתברך עם היצר הרע דיקא
 להתגבר מתוך חמימות היצר ולהמשיך ממנו לתוך איזה עבודה
 מעבודת השם דהינו לעצור ולעכב החמימות בעת התאווה

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקלמ - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְלִהְיֶיחוּ בְעֵת הַתְּפִלָּה וְהַעֲבֹדָה. לְהִתְפַּלֵּל בְּחַמִּימוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת
הַלֵּב: (וְעַיִן בְּ"לְקוּמֵי עֲצוֹת" הַתְּחִזְקוֹת אוֹת ל"ז כָּתַב שָׁם, אִם אֵין יִצָּר הָרַע לְאָדָם אֵין
עֲבֹדָתוֹ נְחֻשְׁבֶת כָּלֵל, וּבְשִׁבִיל זֶה מְנִיחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת הַיִּצָּר הָרַע שִׁיתְּפַשֵׁט כָּל־כָּף עַל
הָאָדָם, אַף־עַל־פִּי שְׁעַל־יָדָיו זֶה מְבִיא אֶת הָאָדָם לְמָה שְׁמֻבְיָאוֹ, אַף־עַל־פִּי־כֵן הַכֹּל כְּדָאי
אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּשִׁבִיל הַתְּנוּעָה טוֹבָה, מֵה שְׁבִתְקָה הַתְּנַבְרוֹתוֹ שֶׁל הַיִּצָּר הָרַע יִתְנַבֵּר עָלָיו
הָאָדָם לְבָרַח מִמֶּנּוּ שְׁזֶה יִקָּר אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר מֵאֵלּוֹ עֶבֶד אוֹתוֹ אֵלֶּף שָׁנִים בְּלִי יִצָּר הָרַע
וְכוּ' עַיִן שָׁם:)

תורה ב

א הַמִּחְשָׁבָה בְּיַד הָאָדָם לְהַטּוֹתָהּ כְּרָצוֹנוֹ לְמָקוֹם שֶׁהוּא רוֹצֶה. וְאִי
אֲפָשָׁר שִׁיְהִיוּ שְׁנֵי מִחְשָׁבוֹת בְּיַחַד כָּלֵל. וְאֲפִלוֹ אִם לְפַעֲמִים
מִחְשָׁבוֹתוֹ פּוֹרְחִת וּמְשׁוֹטְטֶת בְּדַבָּרִים אַחֲרִים וְזָרִים הִיא בְּיַד הָאָדָם
לְהַטּוֹתָהּ בְּעַל כְּרַחֵה אֵל הַדֶּרֶךְ הַיִּשָּׁר לְחֻשָׁב מַה שְׂרָאוֹי. וְהוּא
מִמָּשׁ כְּמוֹ סוּם שְׁפוֹנָה מִן הַדֶּרֶךְ וְסָר לְדֶרֶךְ אַחַר שֶׁתּוֹפְסִין אוֹתוֹ
בְּרָסָנוֹ וּמְחִזְרִין אוֹתוֹ בְּעַל־כְּרַחוֹ אֵל הַדֶּרֶךְ הַיִּשָּׁר. כְּמוֹ כֵּן יְכוּלִים
לְתַפֵּס אֶת הַמִּחְשָׁבָה בְּעַל־כְּרַחוֹ לְהַשִּׁיבָה אֵל הַדֶּרֶךְ הַרְּאוֹי:

תורה ג

א הַיִּצָּר הָרַע נֹקֵשׁ בְּאָדָם בְּכָל פַּעַם וּמְעוֹרְרוֹ לְמָה שְׁמְעוֹרְרוֹ. וְאִם
אִם אֵין הָאָדָם שׁוֹמֵעַ לוֹ אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא נֹקֵשׁ בוֹ עוֹד פַּעַם שְׁנֵי
וּשְׁלִישִׁי וְרַבִּיעִי וְיוֹתֵר. אֲבָל אִם הָאָדָם הוּא חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ וְאֵינוֹ פּוֹנֵה
אֵלָיו כָּלֵל אָז הַיִּצָּר הָרַע מְסַתְּלֵק וְהוֹלֵךְ לוֹ. וְכֵן בַּתְּפִלָּה בָּאִים
הַמִּחְשָׁבוֹת לְבַלְבֵּל אֶת הַתְּפִלָּתוֹ כְּמָה פְּעָמִים וְאִם הוּא חֹזֵק לְבִלִּי
לְהַסְתַּכֵּל עָלֶיהָ כָּלֵל אֲזִי הִיא נְסַתְּלֶקֶת. כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר:

תורה גב

א אֵל יְבַהֲלוּךָ רַעִיוֹנֶיךָ כְּשֶׁקֶשָׁה לָךְ אֵיזָה קְשִׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים

הַאֲמֵתִיִּים. כִּי הַצְדִּיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרָם וְכִמוֹ שֶׁקָּשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַנְּהַגוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כֵּן בְּהִכָּרַח שִׁיחֵיהֶּה קָשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְדִּיקִים. וּבְעֵינַיִן הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַנְּהַגוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. דַּע כִּי מֵעַצְמָם רוֹמְמוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג הַשָּׂגָתוֹ וְאִם הָיָה הַנְּהַגָתוֹ חָם וְשָׁלוֹם כְּפִי חַיִּיב דַּעֲתָנוּ אִם כֵּן הָיָה חָם וְשָׁלוֹם דַּעֲתוֹ כְּדַעֲתָנוּ. וְאִם כֵּן כָּךְ יָפָה וְנָאָה לְהַבְוִירָא יִתְבָּרֵךְ שִׁיחֵיהֶּה מְרוֹמָם וְנִשְׂאָ מִדַּעֲתָנוּ:

תורה נג

א גִּדְל יִקְרַת הַמַּחֲשָׁבָה אֵינָן לְשִׁיעָר. כִּי נַעֲשֶׂה מִמְּנָה דְבָרִים שְׁלֵמִים מִמַּשׁ שִׁישׁ לָהֶם קִיּוֹם כָּל הַיָּמִים שִׁיחֵיהֶּה קִיּוֹם הָעוֹלָמוֹת לְעוֹלָמֵי עַד. וְחֲכָמָה יָקָר יוֹתֵר. כִּי מַחֲשָׁבָה הִיא שְׁעוֹלָה עַל מַחֲשַׁבְתּוֹ לְבַד וְחֲכָמָה הִיא שְׁבוּנָה בְּחֲכָמָתוֹ בְּנִינִים בְּשִׁכְלוֹ וְהִיא יָקָר מְאֹד. וְעַקֵּר הַדְּבָר שִׁיחֵיהֶּה בְּאֵמֶת. וְאֶפְלוּ פִּשְׁטֵי שְׁמַחֲדִישִׁין הוּא גַם כֵּן דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד. וְצָרִיד גַם כֵּן שִׁיחֵיהֶּה בְּאֵמֶת. וְגַם לְהַפְּךְ כְּשֶׁהִיא בְּלֹא אֵמֶת נַעֲשֶׂה מִמְּנָה גַם כֵּן דְּבָרִים לְהַפְּךְ:

תורה נד

א הַבְּחִירָה בְּיַד אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבָר כְּרָצוֹנוֹ בְּבְחִירָתוֹ. כִּי אֶצֶל אַחֲרִים יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם מְכַרְחִים בָּהֶם אֲבָל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי כָּל דְּבָר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כְּגוֹן אֶפְלוּ לְנַסֵּעַ לְאִיזָה מְקוֹם וְכִיּוֹצֵא יֵשׁ בּוֹ עֲבוּדָה וְעַל כֵּן יֵשׁ לוֹ בְּבְחִירָה עַל הַכֹּל:

תורה נה

א רֹחַ הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינָן לְשִׁיעָר. הֵינּוּ מֵה שְׂאָדָם יָכוֹל לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאֵינָן צָרִיד עַל־זֶה הוֹצָאוֹת מִשְׁלוֹ (שְׁקוֹרִין אוֹם לָאג) רַק מִמֶּה שֶׁהֵכִין לְפָנָיו הַבְוִירָא יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לְהַרְחִיב יָדוֹ הַרְבֵּה מְאֹד. עֵינֵינוּ לֹא רְאֵתָה וְכוּ':

תורה גו

א כְּשֵׁישׁ לְהֶאָדָם לֵב אֵין שׁוֹם מְקוֹם שִׁימְנָעָהוּ מֵעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ.
וְאֵין לוֹ שׁוֹם הַתְּנַצְלוֹת לֹמַר שֶׁבְּמְקוֹם פְּלוֹנִי אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְעַסֵּק
בְּעֲבוּדַת הַשָּׁם. כִּי כְּשֵׁישׁ לוֹ לֵב יִשְׂרָאֵלִי כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁל כָּל
הָעוֹלָם הֵם שָׁלוֹ:

סֵדֶר יִצְחָק מִן הַרְצִי"ת הַיְצִיאָה:

וְכַשְׁבָּאנוּ עַל עֲלִית הַסְּפִינָה וְשָׁם אֵין שׁוֹם אִישׁ מִכִּיר בְּלִשׁוֹן רוֹסְיָה
וְלֹא בְּשׁוֹם לְשׁוֹן שְׁבַסְבִּיבוֹתֵינוּ וְתַכְףּ וּמִיד יִרְדְּנוּ אֶל הַבַּיִת שֶׁל
הַקְּפִיטָן [כִּי מְקוֹם יְרִידַת הַבַּיִת יִדְעָתִי מִקֶּדֶם עַל יְדֵי שְׁהִייתִי
בְּאֲדָעִים בְּאִיזָה סְפִינָה הָעוֹמֶדֶת עַל הַגְּאֹוֹאֵן שֶׁל חֶאֶרְסָאֵן] וְכַבּוֹאֵי
אֶל הַבַּיִת מְצָאתִי שָׁם שְׁנֵי עַרְלִים אוֹכְלִים סְעֵדַת הַצְּהָרִים, אֲבָל
הַקְּפִיטָן לֹא הָיָה בִּינֵיהֶם, כִּי הָיָה עַל סְפִינָה אַחֶרֶת וְאָכַל שָׁם אֲצֵל
אַחֵרִים וְתַכְףּ כְּשֶׁנִּכְנְסְתִי אֶל הַבַּיִת שָׁאַלְתִּי מִיד, זֹאת הַסְּפִינָה שֶׁל
יֶאֱקָאֵפּ הַנְּזָכָר לְעִיל וּמֵאֵת ה' הִיְתָה שְׁהִיָּה בִּינֵיהֶם אֶחָד שְׁהִיָּה
מִכִּיר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ קְצַת, וְתַכְףּ הַשֵּׁיב לָנוּ בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ הֵן וְקִבֵּל
אוֹתָנוּ בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת וְכִפֵּי הַנְּרָאָה שְׁכַבְּר הוֹדִיעַ לָהֶם הַקְּפִיטָן
שִׁיבּוֹאוּ שְׁנֵי יְהוּדִים שֶׁשָּׁכְרוּ אֲצֵלוֹ לְעֵבֵר בְּסְפִינָתוֹ וְהַתְּחַלְנוּ לְבַקֵּשׁ
הָעֵרֶל שְׂדֵבֵר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ שִׁיתֵן לָנוּ סְפִינָה קְטַנָּה לִילֵךְ אֶל הַסְּפָר
לְקַבֵּל שָׁם כָּל הַמְּטִלְטְלִין שְׁהַשְּׂאֲרָנוּ שָׁם בַּבַּיִת הַמֵּיְחָד לָזֶה עָנָה
וְאָמַר בּוֹדֵאֵי אֶתֵן לָכֶם, רַק אַתֶּם צְרִיכִין לְהַמְתִּין מְעַט עַד שִׁיאָכְלוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי עָתָה הוּא זְמַן אֲכִילָה שֶׁלָּהֶם וְתַכְףּ חֲזַרְנוּ וְעָלִינוּ עַל
הַסְּפִינָה, וְרָאִינוּ שֶׁכָּל הַמַּאֲטָרָאסִין יוֹשְׁבֵין וְאוֹכְלִין וְאֲנַחְנוּ הַלְכְּנוּ
לְכָאֵן וְלְכָאֵן בְּכָל הַסְּפִינָה כִּי הֵכֵל הָיוּ אֲצֵלְנוּ נְפִלְאוֹת, וּבְפֶרֶט אֲצֵל
רִי"א שֶׁלֹּא הָיָה בְּשׁוֹם סְפִינָה כְּזֹאת מֵעוֹלָם וְאֶפְלוּ אֲנֹכִי שְׁכַבְּר
הִיְתִי בְּסְפִינָה הָעוֹמֶדֶת עַל הַגְּאֹוֹאֵן שֶׁל חֶאֶרְסָאֵן כַּנְּזָכָר לְעִיל,

אֲבָל אוֹתָהּ הַסְפִינָה הוּא קִטְנָה מִהַסְפִינֹת הָאֵלוֹ, וְגַם שָׁם לֹא הָיָה לִי פְנָאִי לְהַסְתִּיכָל הַיֵּטֵב לְהַשְׁבִּיעַ עֵינַי בְּכָל תְּבֻנִית מַעֲשֵׂה הַסְפִינָה וְהִלְכְנוּ בְּכָל הַסְפִינָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן, וְנִתְעַכְּבְנוּ קִצַּת עַד שֶׁעָלָה הַמְדִבֵּר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֹנוּ מִהַבַּיִת לְמַעְלָה וְכִשְׂרָאִינוּ שֶׁעַדִּין אֵין נוֹתְנִים לָנוּ סְפִינָה, שָׁאֲלָנוּ אוֹתוֹ עַל מָה מְעַכֵּב אוֹתָנוּ, כִּי הָיִינוּ לְהוֹטִים לְהֵבִיא הַמַּטְלֵטְלִין מִחֲמַת שְׁהִיָּה בְּעֶרְב־שַׁבַּת קֹדֶשׁ אַחַר חֲצוֹת, וְהַשִּׁיב עֲדִין לֹא גָמְרוּ אֲכִילָתָם וְהִכְרַחְנוּ לְהַמְתִּין עוֹד קִצַּת:

וְאַחַר כֵּן נָתַן לָנוּ סְפִינָה וַיִּרְדְּנוּ שְׁנֵינוּ לְתוֹכָהּ אֶף עַל פִּי שְׁהִיָּה דִי שְׂרִי"א יִלְךְ לְבֵדוֹ בְּשִׁבִיל הַמַּטְלֵטְלִין, אֲבָל מִגְדֹל שְׂמִחָתִי הִלְכָתִי גַם כֵּן, וְגַם כִּדִּי לְרֵאוֹת פָּנִים עִם הָאוֹהֲבִים שְׁלוֹוֹ אוֹתָנוּ כִּי יִדְעָתִי שְׂבוּדָאִי הֵם מִמְתִּינִים לָנוּ וְכֵן הָיָה שֶׁתְּכַף כְּשֶׁבָאֵנוּ עַל הַסְּפָר רָאִינוּ אוֹתָם מִרְחוֹק וְצָעֲקָנוּ לָהֶם שִׁיבּוּאוּ וּבֹא רַבִּי צְבִי וְרַבִּי בְּעַר מְלִיפָאוּיץ לְקַרְאֵתָנוּ בְּפָנִים שֶׁל אֲהָבָה וְהַשְׂתוֹקְקוֹת וְגַעְגּוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד אֲבָל עָתָה אָסוּר לָנוּ עוֹד לְהִתְוַעֵד יַחַד כִּי־אִם לְדַבֵּר עִמָּהֶם מִרְחוֹק דֶּרֶךְ הַפְּרִיגִיוֹוֹאֲרִנִיעַ (מְחִיצָה־גֵּדֶר) כִּי־דוּעַ לְבָקִי־אִים בְּזָה וְלֹא יִדְעָתִי אִם אֲנִי רִשָּׁאִי לְכַנֵּם עַל שֶׁעַר הַבַּיִת שְׁהִיוּ מְנַחִים שָׁם חֲפָצִים שְׁלָנוּ וְרֵאִיתִי אֶחָד וְהִתְחַלְתִּי לֹאמַר לוֹ שִׁיתֵן לִי רְשׁוֹת, וְהוּא הַכִּיר אוֹתִי וְהַשִּׁיב לִי פֶתַח הַשְּׁעַר כִּי לֹא סָגוּר הַשְּׁעַר בְּשׁוֹם מְנַעֵל, וְתְכַף פֶּתַח־הַשְּׁעַר וְנִכְנַסְתִּי אֲנִי וְחֲבֵרִי וְגַם לְהַבְדִּיל הַמְּטָרָאִם, וְקִבְּלָנוּ כָּל הַחֲפָצִים לְתוֹךְ הַסְפִינָה הַקִּטְנָה וְאַחַר כֵּן דִּבְרָנוּ יַחַד דֶּרֶךְ הַפְּרִיגִיוֹוֹאֲרִנִיעַ עִם אוֹהֲבֵינוּ הַנִּ"ל, וְסִפְרָנוּ לָהֶם אִידַע עֲבָרְנוּ עַל כָּל הַסְפִינֹת הַנְּזַכְרוֹת לְעֵיל דֶּרֶךְ חֲבָלִים וְכוּ', וְנִפְטָרְנוּ עוֹד הַפַּעַם מֵהֶם בְּשָׁלוֹם וְחִזְרָנוּ עִם הַסְפִינָה לְסְפִינָה שְׁלָנוּ וְהֵם עָמְדוּ וְהַסְתִּיכְלוּ וְכֵן שָׁאֵר אֲנָשִׁים עָמְדוּ עַל הַר גְּבוּהַ מִרְחוֹק וְכָלֵם רָמְזוּ לָנוּ בִּידֵיהֶם וְאַנְחָנוּ־אֲלֵיהֶם, בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וְגַעְגּוּעִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תשמח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

גְּדוּלִים, וְגַם צָעֲקָנוּ לָהֶם בְּקוֹל גְּדוֹל חַיִּים וְשָׁלוֹם, עַד שִׁשְׁמֵעוּ
וְהִשִּׁיבוּ לָנוּ עַד שִׁשְׁמֵעֵנוּ קוֹל אֲהַבְתָּם עַד שִׁעֲבַרְנוּ מִנֶּגֶד פְּנֵיהֶם
לְבֵין הַסְּפִינּוֹת הַגְּדוּלוֹת עַד שִׁבְּאָנוּ לְסְפִינָה שְׁלָנוּ וְתִכְף הָעֵלוּ
הַמֵּאֲטָרָאסִין כָּל הַחֲפָצִים שְׁלָנוּ, וְאַנְחָנוּ קִבְּלָנוּ מֵהֶם וְהַכֹּל בְּזִרְיוֹת
וּבְשִׁמְחָה וְעֵדִין לֹא בָּא הַקְּפִיטָן לְהַסְּפִינָה וּמִחֲמַת זֶה הִנְחָנוּ כָּל
הַחֲפָצִים לְמַעְלָה עַל הַסְּפִינָה, כִּי לֹא רָצִינוּ לְהוֹרִיד אוֹתָם אֶל הַבַּיִת
כְּפִי הַמְּדַבֵּר עִמּוֹ עַד שִׁיתֵּן לָנוּ רְשׁוֹת עֲתָה בְּעֲצָמוֹ:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

נא מי שאומר תורה ואינו רואי לזה, על ידי זה יוכל להתגבר עליו
תאות נאוף חסוֹשֵׁלֹם. כי היא עברה גדולה לומר תורה אפלו
ליחיד מכל שכן לרבים (ועיין בפנים בסימן קלד).

נו כשלומד אדם איזה חדוש של איזה תנא וצדיק, צריך לציר
לפניו דמות דיוקנו כאלו הצדיק או התנא עומד לפניו, ועל ידי
זה ינצל משכחה (שם קצב).

נז על ידי שמרגישין מתיקות בהתורה נצולין מלהיות אלמן (שם
קצט).

נח מי שזוכה לחדש חדושין דאורייתא שיש בהם ממש, הוא צריך
לבנות מקדם, ועל ידי זה נצול שלא יינקו הסטרא אחרא
והקלות מאלו החדושים (שם רסב).

נט יש שאומרים תורה שהיא למטה רחבה מאד שמרחיבין הדבר
ומגדילין אותו מאד, אבל למעלה היא קצרה מאד, כי למעלה
בקדשה אין נשאר מפנה כי אם איזה ניצוץ בעלמא. אבל יש
להיפך, כי הצדיקים אמתים אומרים תורה שהיא למטה נראה
קצרה, אבל למעלה היא רחבה וגדולה מאד מאד אשרי להם, וכן

בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְכוּ' (עיי'ן תפלה אות עו. ליקו"מ רעט).

ס אֲפֵלוּ אָדָם פָּשׁוּט אִם יֵשֵׁב עֲצָמוֹ עַל הַסֶּפֶר וַיִּסְתַּכֵּל עַל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה הַיָּטֵב, יְכוּל לְרַאוֹת חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת רַק שְׁלֹא יַעֲמִיד הַדָּבָר לְנִסְיוֹן, עַיִן פָּנִים (שם רפא).

סא צָרִיף הָאָדָם לַחֲטָף וְלַגְזֹל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְרָדָא וְהָעֶסֶק. כִּי אֲפֵלוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ עֶסְקִים וְטְרָדוֹת רַבּוֹת, אֵף עַל פִּי כֵן אִי אֶפְשָׁר שְׁלֹא יוּכַל לַחֲטָף וְלַגְזֹל לְעֲצָמוֹ אִיזָה שְׁעָה בַּיּוֹם לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה (שם רפד).

סב חֵיִיב גָּדוֹל עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׁעוֹר פּוֹסֵק וְלֹא יַעֲבֹר. וְאֲפֵלוּ בְשַׁעַת הַדְּחַק כְּשֵׁאִין לוֹ פְּנֵאִי אִו שְׁהוּא בַּדְּרָךְ, אֵף עַל פִּי כֵן עַל כָּל פָּנִים יִלְמוֹד אִיזָה סְעִיף שְׁלַחַן עָרוּף בְּאִיזָה מְקוֹם שְׁהוּא, אֲפֵלוּ בְּמָקוֹם שֵׁאִינוּ עוֹמְדִים שָׁם בְּסִדְר לְמוֹדוֹ בְּשְׁלַחַן עָרוּף, בְּאֶפֶן שְׁכָל יָמֵי חַיָּו לֹא יֵצֵא יוֹם בְּלִי לְמוֹד שְׁלַחַן עָרוּף. וּבְשָׂאֵר הַיָּמִים כְּשֵׁאִין שַׁעַת הַדְּחַק יִלְמוֹד כְּסִדְר כָּל הָאֲרָבַע שְׁלַחַן עָרוּף עַד שֵׁיגְמֹר כָּלָם, וְאַחַר כֵּךְ יַחֲזֹר וַיִּתְחִיל כְּסִדְר, וְכֵן יִתְנַהֵג כָּל יָמֵי חַיָּו, וְהוּא תְקוּן גָּדוֹל מְאֹד לְבָרַר וּלְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגַם עַל-יַדֵּי עֲזוֹנוֹתָיו, כִּי עַל-יַדֵּי לְמוֹד פּוֹסְקִים מְבָרְרִין הַטּוֹב מִהַרַע שְׁהוּא כָּלֵל כָּל הַתְּקוּנִים (שיחות הר"ן כט).

סדר ספורי מעשיות היומני:

וְכֵן עָשָׂה הַגְּבוּר, וְלָקַח אֶת הָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ גְדוּלֵי הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת, שֶׁהֵם אֱלֹהוֹת בְּמְדִינָתָם, כַּנִּ"ל, כִּי אֵלּוּ הָאֱלֹהוֹת הָיוּ בְּכָאֵן, כִּי בָאוּ עִם הַמְּמַנֶּה עַל הָאוֹצְרוֹת לְכָאֵן, כְּכֹל הַמְּבֹאֵר לְמַעֲלָה וּכְשֵׁיִצְאוּ מִמְּדִינָתָם עִם הַמְּמַנֶּה כַּנִּ"ל, נָתַנוּ לָהֶם בְּנֵי הַמְּדִינָה כֹחַ וְהַרְשָׁאָה, שְׁכָל מַה שֵׁיַעֲשׂוּ אֵלּוּ הַשְּׁלוּחִים, יִהְיֶה עֲשׂוּי וְכָל בְּנֵי הַמְּדִינָה מְבָרְחִים לְהַתְרַצוֹת לְכָל מַה שֵׁיַעֲשׂוּ אֵלּוּ

וּמְשַׁלְּכֵנוּ מִמֶּנּוּ לְמִרְחוֹק בְּחַפְזוֹן גָּדוֹל.

סֵדֶר שְׁלֵחַת עֲרוּרָה הַיּוֹמִינִי:

(ט) מי שתקע ונתכוון להוציא כל השומע תקיעתו ושמע השומע ונתכוון לצאת ידי חובתו אע"פ שאין התוקע מתכוון לפלוני זה ששמע תקיעתו ואינו יודעו יצא שהרי נתכוון להוציא לכל מי שישמענו לפיכך מי שהיה מהלך בדרך או יושב בתוך ביתו ושמע תקיעות משליח צבור יצא אם נתכוון לצאת שהרי ש"צ מתכוון להוציא את הרבים ידי חובתן:

סימן תקצ (א) כמה תקיעות חייב אדם לשמוע בר"ה תשע לפי שנאמר תרועה ביובל ובר"ה ג' פעמים וכל תרועה פשוטה לפנייה ופשוטה לאחריה ומפי השמועה למדו שכל תרועות של חדש השביעי אחד הן בין בר"ה בין ביוה"כ של יובל תשע תקיעות תוקעין בכל אחד משניהם תר"ת תר"ת תר"ת: (ב) תרועה זו האמורה בתורה נסתפק לנו אם היא היללה שאנו קורים תרועה או אם היא מה שאנו קורים שברים או אם הם שניהם יחד לפיכך כדי לצאת ידי ספק צריך לתקוע תשר"ת ג' פעמים ותש"ת ג' פעמים ותר"ת ג' פעמים: (ג) י"א ששיעור תקיעה כתרועה ושיעור תרועה כשלשה יבבות דהיינו ג' כחות בעלמא כל שהוא והם נקראין טרומיטין ולפי זה צריך ליזהר שלא יאריך בשבר כשלשה טרומיטין שא"כ יצא מכלל שבר ונעשה תקיעה (ויש אומרים דאין לחוש אם האריך בשברים קצת ובלבד שלא יאריך יותר מדאי וכן נוהגין) (מרדכי והגהות אשירי פי"ט) וצריך להאריך בתקיעות של תשר"ת יותר מבשל תש"ת ובשל תש"ת יותר מבשל תר"ת ומיהו אם מאריך הרבה בכל תקיעה אין לחוש שאין לה שיעור למעלה וכן בתרועה יכול להאריך בה כמו שירצה וכן אם מוסיף

✧
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
✧

ל'תסנב ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רבני" ✧
 ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רבני" ✧
 ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רבני" ✧

על ג' שברים ועושה ד' או ה' אין לחוש ויש אומרים ששיעור
 יבבא ג' טרומיטין ושיעור תרועה כשלשה יבבות שהם ט'
 טרומיטין ושיעור תקיעה ג"כ תשעה טרומיטין כתרועה ולפי זה
 אין לחוש אם האריך קצת בשברים וצריך להאריך בתקיעה של
 תשר"ת כשיעור י"ב טרומיטין ומי שלא האריך בתקיעה כשיעור
 הזה והאריך בשברים לא קיים המצוה לא כמר ולא כמר: (ד) ג'
 שברים צריך לעשותם בנשימה אחת אבל ג' שברים ותרועה
 דתשר"ת י"א שאינו צריך לעשותם בנשימה אחת והוא שלא
 ישהא בהפסקה יותר מכדי נשימה ויש אומרים שצריך לעשותם
 בנשימה אחת וירא שמים יצא ידי כולם ובתקיעות דמיושב יעשה
 בנשימה אחת ובתקיעות דמעומד יעשה בב' נשימות: הגה והמנהג
 הפשוט לעשות הכל בב' נשימות ואין לשנות: (ה) אם תקע תר"ת
 בנשימה אחת יצא ויש מי שאומר שלא יצא: (ו) אם האריך
 בתקיעה אחרונה של תשר"ת כשיעור ב' תקיעות כדי שתעלה
 לשם תקיעה אחרונה של תשר"ת ובשביל הראשונה של תשר"ת
 לא עלתה לו אלא בשביל תקיעה אחת ויש אומרים שאפילו
 בשביל אחת לא עלתה לו: הגה ואם תקע תקיעה אחת בין ב' סדרים
 והתנה שאיזה מן הסדרים הוא הנכון תעלה לו אותה תקיעה יצא (ב"י): (ז)
 אם טעה בתשר"ת ואחר שתקע ב' שברים טעה והתחיל להריע
 אם נזכר מיד יתקע שבר אחר ואם לא נזכר עד שגמר התרועה
 שהתחיל בה בטעות לא הפסיד התקיעה הראשונה שתקע אלא
 חוזר ותוקע ג' שברים ומריע ותוקע אבל אם אירע בתשר"ת או
 תר"ת הפסיד גם תקיעה ראשונה: (ח) אם הפסיק בתרועה בין
 תקיעה לשברים או שהפסיק בשברים בין תרועה לתקיעה וכן אם
 הריע שתי תרועות זו אחר זו או שתקע אחר התרועה תקיעה

כמתעסק שלא לשם תקיעה והפסיק בה בין תרועה לתקיעה או לאחר שתקע שלשה שברים שתק והפסיק ואח"כ תקע שברים אחרים ואפילו שבר אחד בכל אלו הוי הפסק והפסיד גם תקיעה ראשונה:

סדר לקוטי תפילות הימים:

שם: רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, למדני איך לצעק לפניך עתה, איך לזעק על שברי המר והמרור עתה, איך לתלות עיני אליך עתה, איך לבלות היום בטוב אמתית עתה היכן אברח היכן אנום לעזרה, מה אעשה ומה אפעל, במה אזכה לבלות היום בחיים אמתיים בקדשה אמתית במה אזכה להציל את נפשי מני שחת, להציל נפשי לשלל מיד דינה וזעמה, מיד ענשיך הקשים והמרים רחמנא לצלן, ואיך להציל עצמי מחרפות ובושות ובזיונות בזה ובבא:

שםא: רבונו של עולם רבונו של עולם, עשה למען שמך, וקדש את שמך בעבור כבוד שמך, וזכנו שיתגדל ויתקדש שמך הגדול בעולם על ידינו מלא רחמים אדון כל יודע תעלומות, אתה יודע "את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש" עתה בדורותינו אלה, ואיך בעוונותינו הרבים נתערבב ונתבלבל העולם עתה מאד מאד בלי שעור וערך כי כל הצדיקים האמתיים פארי הדורות נסתלקו בימינו בעוונותינו הרבים, אשר אתה לבד ידעת גדל עצם מעלתם ותקפם וקדשתם אשר שמך משתף בשמם, וכל מה שנגדל שמם ביותר נגדל שמך ביותר, ובעוונותינו הרבים נסתלקו קדם הזמן, אוי מה היתה לנו בדורות האלה ומגדל עכירת דעתנו אין מי שיידע כבא צרה וצוקה הזאת, עד היכן הדבר מגיע, עד היכן שלטה המכה הגדולה הזאת, מכות מפלאות כאלו הפלא

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסנ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וּפְלֵא, מְכָה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה זֹו מִיַּתַּת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים
אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ וּבְחַטָּאֵינוּ וּבְפִשְׁעֵינוּ, אֹוֹי אֹוִי
וְאָבוֹי, אֹוִי לָנוּ מֶה שְׂאֵבְדָנוּ בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ, חָבַל עַל דְּאָבְדִין וְלֹא
מִשְׁתַּכְחִין, "הַצְּדִיק אָבָד, וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב, וְאֲנָשִׁי חֶסֶד
נְאֻסָּפִים בָּאִין מִבֵּין, כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נְאֻסָּף הַצְּדִיק":

שֵׁם: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל, אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּבַר גְּרַמְנוּ בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ
מֶה שְׂגָרְמָנוּ, וְהִתְרַבְּנוּ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְנִסְתַּלְקוּ הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים
בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ, עֲזָרְנוּ מִעֲתָה שְׁנוֹכָה עַל כָּל פְּנִים לָקוּם בְּכָל לַיְלָה
בְּחִצּוֹת מִמֶּשׁ, וּלְשִׁבַּר לִבְנוֹ לְבָבוֹת הַרְבֵּה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ עַל
עוֹזוֹנוֹתֵינוּ הָעֲצוּמִים שְׂגָרְמוּ כָּל זֶה, עַד אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ כִּיתוּמִים וְאִין
אָב, כְּתוּעִים וְאִין לְבַקֵּשׁ, כְּרַחוּקִים וְאִין לְקָרֵב, וְאִין מִי שִׁיעֲמֹד
בְּעֵדָנוּ:

שֵׁם: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶה, וְרֵאָה שְׁפְלוּתֵינוּ
וּבְזִיווֹנוֹ, "הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וְרֵאָה" כִּי הָיִינוּ לַעַג וְקָלָם וְלֹא דִי לָנוּ מֶה
שְׂאָנוּ נְבִזִים וְשְׁפָלִים בֵּין הָעַמִּים, אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם עוֹמְדִים עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתָנוּ וְאַתָּה מְצִילָנוּ מִיָּדָם אַף גַּם בֵּין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָם
נִתְרַבֶּה הַמַּחֲלָקֶת מְאֹד, וְנַעֲשֶׂה קִטְגוֹרִיא גְדוֹלָה בֵּין הַתְּלַמִּידִי
חֲכָמִים, עַד אֲשֶׁר חָלַק לָבָם זֶה מִזֶּה, וְכָל אֶחָד נִבְזָה וְנִמְאָם בְּעֵינַי
חִבְרוּ עַד אֲשֶׁר "כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל":

שֵׁם: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, יַעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֵיךָ, יְהִמוּ
מִעֵיךָ עָלֵינוּ, חוּם וְחֶמֶל וְרַחֵם עַל שְׂאֵרִית פְּלִיטַת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
מְלֵא רַחֲמִים אִיךָ תוּכַל לְהַתְּאַפֵּק מִלְּרַחֵם עַל נַפְשׁוֹת הָעֲשׂוֹקוֹת, עַל
נַפְשׁוֹת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגַּדְּלוֹת בַּחוּצוֹת וּבְשׂוּקִים וּבְרַחוּבוֹת
שָׁהִם נַפְשׁוֹת יְקָרִים מְאֹד מְאֹד, וְהֵם נִשְׁפָּכִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת,
אֲשֶׁר עָלִיהֶם קוֹנֵן יְרֻמֶּיהָ הַנְּבִיא קִינּוֹת הַרְבֵּה עַל כָּל נַפֶּשׁ וְנַפֶּשׁ,

כִּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "אֵיכָה יוּעַם זָהָב, יִשְׁנֶא הַכֶּתֶם הַטּוֹב, תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנֵי קֹדֶשׁ, בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בַּפּוֹ, אֵיכָה נִחְשְׁבוּ לְנַבְלֵי הָרֶשׁ, מִעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר":

שְׁמָה: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוֹ דְעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ עֲצָם יְקָרָת תַּפְאֶרֶת קֹדֶשׁת הַנִּפְשׁוֹת הַיְקָרִים הָאֵלֶּה, אֲבֵנֵי קֹדֶשׁ הָאֵלֶּה, הַנִּשְׁפָּכִים עִתָּה בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, "וְאִין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתָם הַבֵּיתָה" כִּי נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹזוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַנִּקְרָאִים רֹאשׁ בֵּית שְׁהֵם הַבְּעֵלִי בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אָז בְּהִיוֹתָם בְּעוֹלָם וְשִׁמְם נִתְגַּדַּל בְּעוֹלָם אָז הָיָה לְהָעוֹלָם בַּעַל הַבֵּית, וְאָז הָיִינוּ אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ נִקְרָאִים בְּנֵי בֵּית וּמִיּוֹם שֶׁנִּסְתַּלְקוּ בַּחֲטָאֵינוּ, וְנִתְעַלַּם פְּאָרָם וְהִדָּרָם וְחֲנָם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲנַחְנוּ נָעִים וְנָדִים וּמְטֻלְטָלִים, וְנִפְשׁוֹת יְקָרוֹת מִעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְגַּזְּלִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת כִּי נִסְתַּלְקוּ מִן הָעוֹלָם הַבְּעֵלִי בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁהֵם הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַנִּקְרָאִים רֹאשׁ בֵּית וְאֶפְלוּ מְעַט הָרֶשִׁימוּ שֶׁנִּשְׁאַר מִשְׁמָם עַל יְדֵי סְפָרִיָּהֶם הַקְּדוֹשִׁים וְתַלְמִידֵיהֶם הַיְקָרִים, מִעֲלִימִים גַּם כֵּן מְאֹד מְאֹד בְּכַמָּה מֵינֵי הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר כִּי בְּכָל פַּעַם נִתְגַּדְּלִים בְּעוֹלָם בְּעֵלִי שֵׁם וּפְרָסוֹם שְׂאִין שְׁמָם נִמְשָׁךְ כְּלָל מִשֵּׁם ה', אֲדַרְבָּא עַל יָדָם נִתְעַלַּם שֵׁם ה' וּמִתְגַּבְּרִים שְׁמוֹת הַחִיצוֹנִים חָם וְשָׁלוֹם וּבְעוֹזוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִתְעַרְבַּב הָעוֹלָם מְאֹד עַד אֲשֶׁר אִין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, מִי וּמִי הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת ה' בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר שְׁמָם נִמְשָׁךְ מִשֵּׁם ה', וּמִי לְהַפְּךָ, וּמִי מְעַרְבֵם מִשְׁנֵיהֶם מִטּוֹב וְרַע, מִמְּאוּרֵי אֹר וּמְאוּרֵי אֵשׁ, "וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ":

שְׁמוֹ: זִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לָקוּם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת מִמָּשׁ, וּלְהַתְּאָבֵל עַל חֶרְבֵן בֵּית הַמְּקֹדֶשׁ שֶׁנִּחְרַב בְּעוֹזוֹתֵינוּ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּנָּחַם וְתִשְׁמַח אוֹתָנוּ מִהֲרָה, וְתַשִּׁים לְאַבְלֵי צִיּוֹן פְּאֵר

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ל'תסנו מוזהרין"ת דצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תַּחַת אֵפ"ר: